

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Guzun Ion,

Judecători: Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Cobzari Ion prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Cobzari Ion XXX, născut la XX XXX XXX,
domiciliat în satul XXX, r-nul XXXX,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.11.2021 – 02.03.2022;

Instanța de apel: 30.03.2022 – 19.09.2022;

Instanța de recurs: 15.12.2022 – 24.05.2023.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Central) din 02 martie 2022, Cobzari Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(3) lit. a), b); 171 alin.(3) lit. a), b); art. 172 alin.(3) lit. a)/1 Cod penal, cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 20(douăzeci) ani în penitenciar de tip închis.

Au fost încasate de la Cobzari Ion, în beneficiul statului, cu titlu de cheltuielile judiciare 8298(opt mii două sute nouăzeci și opt) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Cobzari Ion Ion, aproximativ în una din zilele a verii 2018, aflându-se la domiciliul său situat în satul XXX XXX, raionul XX, având scopul satisfacerii poftei sexuale cu fiica sa minoră XXXX, născută la XXXX despre care știa cu certitudine că este minoră, profitând de superioritatea sa fizică și incapacitatea părții vătămate de a opune rezistență, a dezbrăcat-o de haine și imobilizând-o, prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de se apăra, contrar voinței a întreținut cu minora XXXXX un raport sexual forțat.

Astfel, acțiunile lui Cobzari Ion XX, au fost încadrate în baza art. 171 alin. (3) lit. a) și b)

Cod Penal, după indicii calificativi- *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani care se afla în grija, sub ocrotirea, protecția, la educarea acestuia.*

Tot el, aproximativ în una din zilele a toamnei 2020, aflându-se la domiciliul său situat în satul XXXX, raionul XXX, având scopul satisfacerii poftei sexuale cu fiica sa minoră XXXX, născută la XXXX despre care știa cu certitudine că este minoră, profitând de superioritatea sa fizică și incapacitatea părții vătămate de a opune rezistență, a dezbrăcat-o de haine și imobilizând-o, prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de se apăra, contrar voinței a întreținut cu minora XXXX un raport sexual forțat.

Astfel, acțiunile lui Cobzari Ion XXX, au fost încadrate în baza art. 171 alin. (3) lit. a) și b) Cod Penal, după indicii calificativi- *violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani care se afla în grija, sub ocrotirea, protecția, la educarea acestuia.*

Tot el, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse cu fiica sa minoră XXX XX, născută la XXXX, în continuarea intenției sale infracționale, la 30.08.2021, în jurul orei 12:00, aflându-se în domiciliul său situat în s. XXX, raionul XXX, știind cu certitudine că aceasta este minoră, și profitând de vârsta fragedă a ultimei și imposibilitatea ei de a se apăra, a dezbrăcat-o de haine, aplicând constrângerea fizică în privința ultimei, manifestată prin apucarea cu mâinile, după care i-a ridicat în sus picioarele și a întreținut astfel cu ultima un raport sexual în formă perversă.

Astfel, acțiunile lui Cobzari Ion XXXX, au fost încadrate în baza art.172 alin. (3) lit.a¹) Cod penal, conform indicilor calificativi- *satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, aceleași acțiuni săvârșite asupra persoanei care se află în îngrijirea, ocrotirea, protecția, educarea acestuia.*

3. Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Cobzari Ion a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cobzari Ion să fie achitat, din motiv că infracțiunile nu au fost comise de el.

În motivarea apelului a invocat, că apărarea analizând declarațiile inculpatului, le consideră veridice, pertinente și necombătute prin alte probe de către instanța de judecată.

Indică apărarea faptul că, inculpatul Cobzari Ion, de la începutul urmăririi penale, cât și pe parcursul examinării cauzei a negat faptul comiterii de către el a infracțiunilor incriminate.

A fost menționat că, din raportul de expertiza judiciară nr. 202113D0231 din 13 septembrie 2021 care a fost pus la baza incriminării art.172 alin.(3) Cod penal, nu rezultă că orificiul anal are o structură anatomică, care ar permite producerea raportului sexual pervers, fără careva leziuni corporale. Astfel, în opinia apărării este dubios lipsa leziunilor la orificiul anal după un raport sexual care a durat 20-30 minute.

De asemenea, apărarea a relatat, că nu a fost luate în calcul declarațiile inculpatului, privind faptul agresării fizice a soției, care a promis, că va scăpa de el, iar cererea depusă

la poliția a apărut în urma unor înțelegeri între mama și fiica.

Totodată, a indicat apărarea, că instanța nu s-a expus asupra versiunii că, XXX ar putea avea raporturi sexuale cu alte persoane în timp ce tată a fost în deplasare.

A fost menționat că, XXXX nu înțelege lucruri simple și nu a putut să le explice instanței, însă aceste fapte sunt scrise în procesul-verbal de audiere de către organul de urmărire penală.

Apărarea a relatat faptul că, nu este clar de ce XXXX care a aflat despre relațiile lui Cobzari Ion cu fiica minora la data de 01 septembrie 2021, s-a adresat la poliție doar la 06 septembrie 2021.

S-a precizat că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simplă învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii aparține părții acuzării.

A susținut că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința primei instanțe.

În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că cu certitudine s-a demonstrat faptul că inculpatul a atentat la obiectul juridic principal care îl formează relațiile asociale cu privire la inviolabilitatea sexuală a părții vătămate minore, XXXX, care este victima a infracțiunii, care a fost constrânsă psihic și terorizată psihologic, accepta raportul sexual, de frica urmărilor ce pot surveni- tatăl i-a spus ca să nu spună la nimeni, iar dacă va spune o va omorî.

Colegiul judiciar a considerat necesar de a respinge argumentele expuse în cerere de apel privind achitarea inculpatului Cobzari Ion de comiterea infracțiunilor imputate, deoarece potrivit probelor examinate la judecarea cauzei penale în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel vinovăția acestuia a fost dovedită incontestabil.

Instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Cobzari Ion pe deplin prin ansamblul de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: *procesul-verbal de consemnare a plângerii XXXX din 06.09.2021 (f.d.3 ,vol I); procesul-verbal de autosesizare din 07.09.2021 al reprezentantului OUP, Golban Lidia (f.d.24, vol I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.09.2021 (f.d.168-169, vol I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 07.09.2021 (f.d.170-174, vol I); raport de expertiza judiciară nr. 202113P0246 din 06.09.2021 (f.d.189-190, vol I); raportul de expertiza judiciară din 13.09.2021, nr. 202113D0231 (f.d.196-197, vol I); raportul de expertiza judiciară nr.20215A0571-PML/1531-1534-CNEJ din 15 noiembrie 2021 (f.d.2012-218, vol I).*

Instanța de apel a menționat că, prin justificarea probelor cercetate și analizate inclusiv în instanța de apel, s-a oferit informații suficiente în sprijinul acuzării inculpatului.

La capitolul individualizării și stabilirii categoriei pedepsei inculpatului, instanța de apel a evidențiat, că prima instanță prin prisma art.art.61,75 Cod penal a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului Cobzari Ion: pentru: comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a), b) din Codul penal (episodul din vara anului 2018) - închisoare pe un termen de 15 ani în penitenciar de tip închis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a), b) din Codul penal (episodul din toamna anului 2020) - închisoare pe un

termen de 15 ani în penitenciar de tip închis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a1) din Codul penal - închisoare pe un termen de 15 ani în penitenciar de tip închis, iar conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 20 ani în penitenciar de tip închis.

De asemenea instanța de apel a menționat faptul că, prima instanța, întemeiat prin prisma prevederilor art.art.227 alin.(1), 229 alin.(1) Cod penal, a încasat de la inculpatul Cobzari Ion în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în cuantum de 8 298 lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202113P0246 din 06.09.2021; raportului de expertiză judiciară nr. 202113D0231 din 13.09.2021 și a raportului de expertiză judiciară nr. 20215A0571-PML/1531-1534-CNEJ din 15.11.2021.

5. Avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Cobzari Ion în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cobzari Ion să fie achitat din motiv că infracțiunile nu au fost comise de el.

În argumentarea recursului a reiterat argumentele invocate în apel, suplimentar menționează că, instanța de apel a repetat motivarea primei instanțe și nu a motivat, din care considerente au fost respinse argumentele apărării referitor la contradicțiile apărute.

În opinia apărării, concluziile Curții de Apel nu corespund circumstanțelor de fapt și de drept.

Invocă, că prezumția sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii, nu pot fi întemeiate pe presupuneri

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, or, aceasta nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată, instanța de recurs atestă, că

titularul acesteia invocă în calitate de temeiul pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(3) lit. a), b); 171 alin.(3) lit. a), b); art. 172 alin.(3) lit. a)/1 Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat

ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Cobzari Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(3) lit. a), b); 171 alin.(3) lit. a), b); art. 172 alin.(3) lit. a)/1 Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal ține să menționeze, că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a ajuns la concluzia că faptele inculpatului Cobzari Ion, în acest sens, întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani care se afla în grija, sub ocrotirea, protecția, la educarea acestuia și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, aceleași acțiuni săvârșite asupra persoanei care se află în îngrijirea, ocrotirea, protecția, educarea acestuia, soluție care este descrisă la pct. 4. ale acestei decizii și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către avocatul Dimitran Ignat în numele inculpatului Cobzari Ion, nu au fost stabilite erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Cobzari Ion împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui Cobzari Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iunie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu